

Java Virtual Machine

Wstęp – dlaczego tak?

Rozwój sieci i komplikacja urządzeń przyczyną wzrostu popularności Javy.

- Tworzenie platform – duża przenośność
- Wzrost bezpieczeństwa – środowisko, zapobieganie
- Dystrybucja – małe porcje, aktualizacje

Tworzenie programu

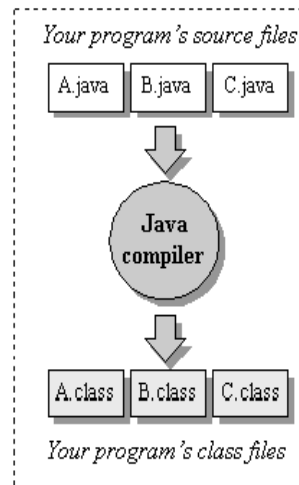
Kod w Javie -> kompilacja do .class

Pliki .class uruchamiamy na JVM

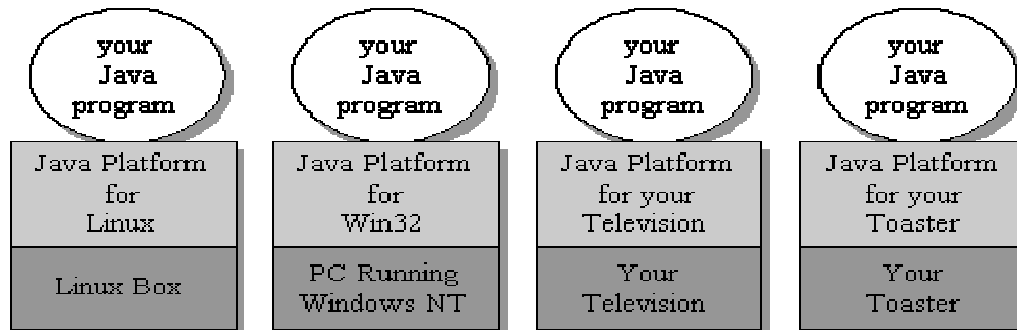
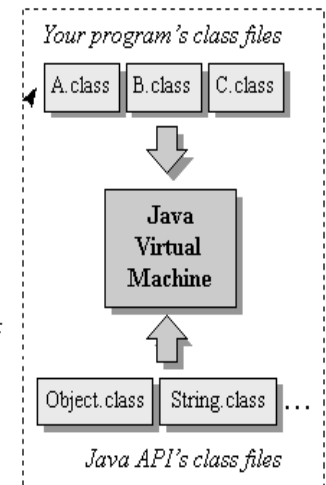
Java Application Programming
Interface (API)

JVM + API = platforma

compile-time environment

run-time environment

Co to jest JVM?

Wirtualna, bo jest to abstrakcyjny komputer zdefiniowany przez specyfikację.

Mówiąc JVM możemy myśleć o:

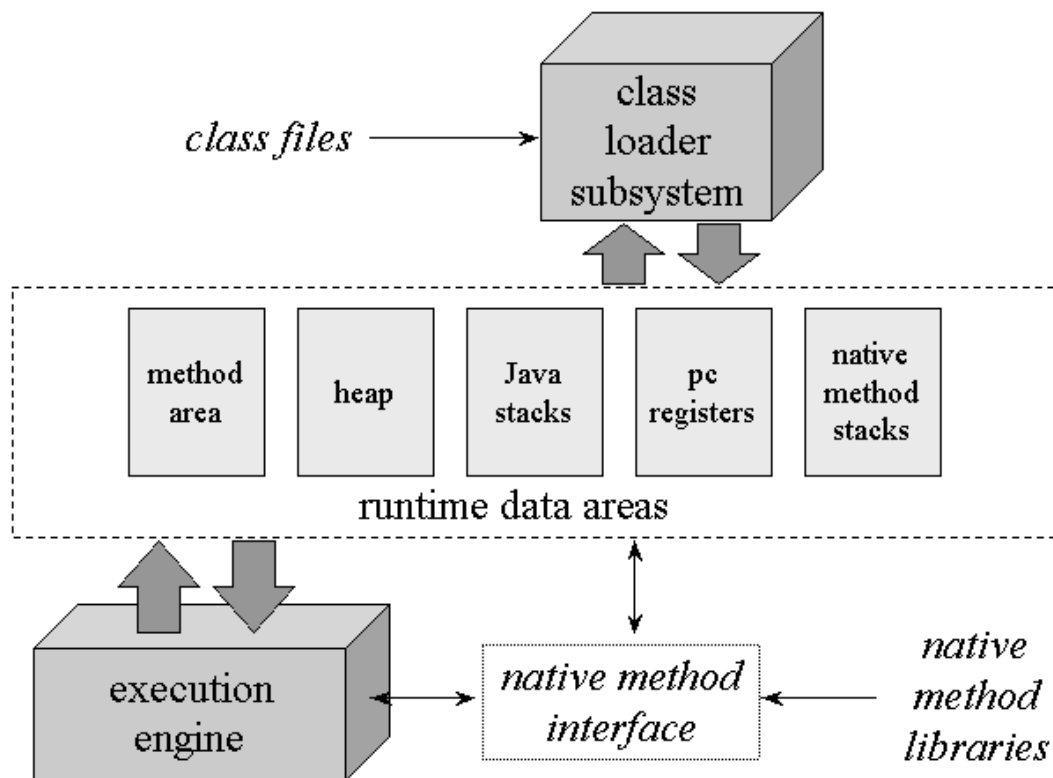
- Jej abstrakcyjnej specyfikacji – książki
- Konkretnej implementacji – oprogramowanie czasem sprzęt i oprogramowanie
- Instancji wykonywalnej – obsługującej program, istniejącą tak jak on

Są dwa rodzaje wątków (daemon i non-daemon).

Początek `main()` z jakiejś klasy.

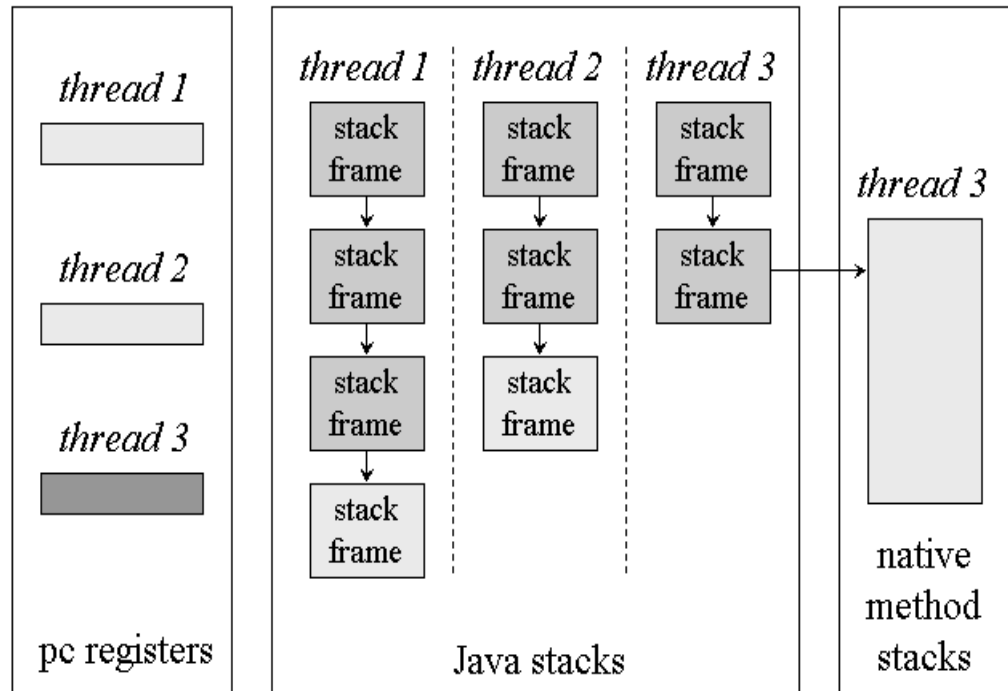
Koniec np. `exit()` z `Runtime` albo `System`

Budowa JVM

Zarządzanie pamięcią

- Rodzaje obszarów pamięci
- Stos jest złożony z ramek
- Ramka zawiera stan wywołania jednej metody
- Nie używa się rejestrów

Obszary pamięci

Są różne podejścia do zarządzania pamięcią.

Obszary:

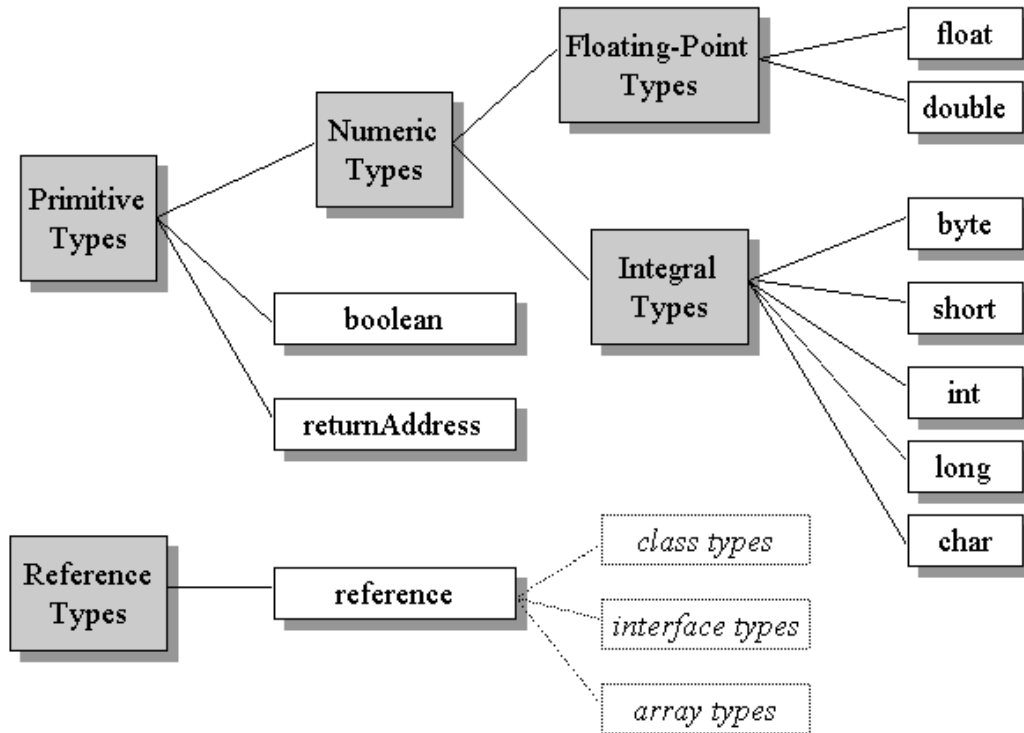
- Method area – uwaga na pojedyncze ładowanie klas
- Heap – różny dla aplikacji, dowolność zwalniania
- Java stack – różny dla wątków, przechowuje ramki
- Pc – trzyma „native pointer” i returnAddress
- Native method stacks – podobnie, ale dla metod „natywnych”

- // On CD-ROM in file jvm/ex3/Example3a.java
- class Example3a {
- public static int runClassMethod(int i, long l, float f, double d, Object o, byte b) {
- return 0; }
- public int runInstanceMethod(char c, double d, short s, boolean b) {
- return 0; }
- }

runClassMethod ()		
index	type	parameter
0	int	int i
1	long	long l
3	float	float f
4	double	double d
6	reference	Object o
7	int	byte b

runInstanceMethod ()		
index	type	parameter
0	reference	hidden this
1	int	char c
2	double	double d
4	int	short s
5	int	boolean b

Typy

Podsystem ładowania klas

Są dwa rodzaje „ładowaczy” klas:

- a) „bootstrap” – do stanowiących część JVM lub API
- b) definiowane przez użytkownika – trzeba weryfikować ich poprawność. Wykonuje się kroki:
 - 1) ładowanie
 - 2) linkowanie (weryfikacja, przygotowanie)
 - 3) inicjalizacja

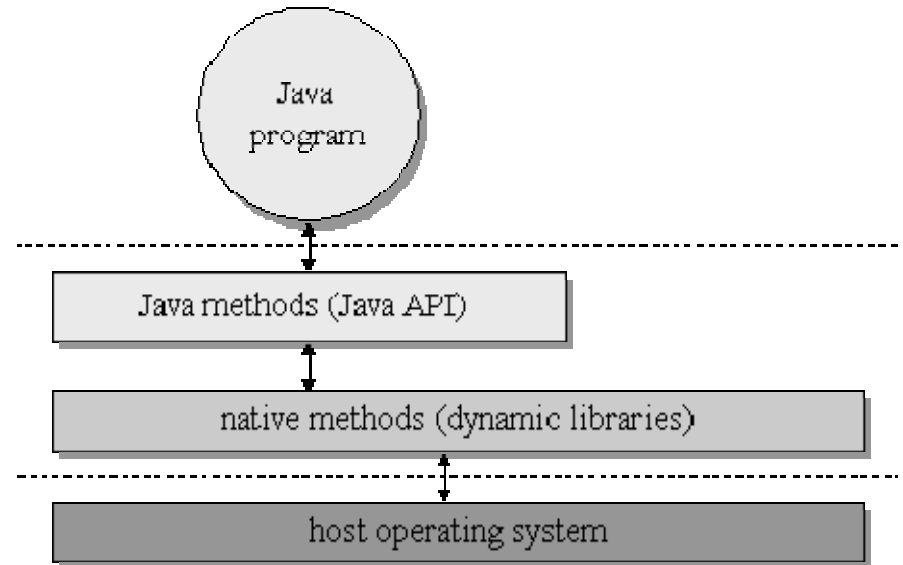
Silniki wykonawcze

Są trzy podejścia:

- Interpreter – instrukcje krok po kroku
- JIT – kompilacja do „native code” za pierwszym razem
- Adaptive optimizer – kompilacja tylko głównej części programu

„Native method interface”

- Można założyć dostępność pewnych klas w bibliotece
- Wpływ na bezpieczeństwo
- Wady przy przenośności wynikiem kompromisów

Ciekawostki

- 1995 pierwsza JVM – prosty interpreter
- Wady spowodowana swobodą implementacji
- Zwalnianie pamięci
- Ciekawe linki:

www.artima.com/insidejvm/ed2/

www.javaworld.com/javaworld/jw-02-1997/jw-02-hood.html

No i książka Eckela „Thinking in Java”